

De Zeeheldengraven in de St. Laurenskerk te Rotterdam.

bouwmeesters waren echter voor geen kleintje vervaard, aan afbreken dachten zij niet; zij hebben den steenen kolos eenvoudig recht gezet, een reuzenarbeid, die ons met bewondering vervult voor den durf en de bekwaamheid der bouwmeesters van dien tijd. Men begon met in 1651 den toren te schragen met 7 reusachtige eiken masten, legde toen de grondslagen bloot, en verving de vergane dunne paaltjes door 500 zware greenen masten. Het zonderlinge feit deed zich toen voor, dat men vrij onder den toren door kon loopen.

In 1655 begon eindelijk het gevaarlijkste deel van het werk, het rechtzetten namelijk, waartoe men door middel van zware kettingen den toren aan de niet verzakte zijde $3\frac{1}{2}$ voet deed dalen, totdat hij op zijn nieuw gemetselde basement kwam te staan.

Wanneer men bedenkt, welke bijna onoverkomenlijke moeilijkheden men te overwinnen had, en hoe gebrekkig de hulpmiddelen nog

waren, die den bouwmeesters dier dagen ten dienste stonden, dan moeten wij wel eerbied gevoelen voor de mannen, die dat uiterst moeilijke en gevaarvolle werk tot een goed einde brachten.

In van Reijn's „Geschiedenis van Rotterdam'', waaraan verschillende der hierboven vermelde bijzonderheden zijn ontleend, is, omtrent de Kerk, haar bouw en haar inrichting vóór en na de Hervorming nog veel wetenswaardigs te vinden. Het doel van deze schets was echter minder de geschiedenis der Kerk te schrijven, dan wel een overzicht te geven van het vele belangwekkende, dat zij bevat, en belangstelling op te wekken voor Rotterdam's oudste kerkgebouw en haar monumenten. Moge dat doel hiermede bereikt zijn, en onder de lezers menigeen worden opgewekt, bij een bezoek aan de nijvere Maasstad, de bezichtiging van de St. Laurenskerk niet te verzuimen!

's-Gravenhage, 20 Dec. '09.

